هرکس برده ی مسلمانی را آزاد کند، خداوند متعال در برابر هر عضو آن برده، يك عضو او را از آتش دوزخ نجات خواهد داد.

از ابوهریره رضي الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «أَيُّمَا رَجُلٍ أَعْتَقَ امْرَأً مُسْلِمًا، اسْتَنْقَذَ اللَّهُ بِكُلِّ عُضْوٍ مِنْهُ عُضْوًا مِنْهُ مِنَ النَّارِ»: «هرکس برده ی مسلمانی را آزاد کند، خداوند متعال در برابر هر عضو آن برده، يك عضو او را از آتش دوزخ نجات خواهد داد».

[صحیح است] [متفق علیه]

در این حدیث ابوهریره رضی الله عنه خبر می دهد که رسول الله صلی الله علیه وسلم فضل آزاد کردن برده و رها نمودن او از بردگی را بیان می کند که از بزرگ ترین عبادات و عوامل نزدیک شدن به الله متعال و از اسباب نجات از آتش دوزخ می باشد. لذا اگر کسی برده ای را جهت کسب رضایت الهی آزاد کند، پاداش وی این است که الله متعال او را از آتش دوزخ نجات می دهد. چون پاداش ها از جنس اعمال هستند. اما این از آن جهت است که برده در حکم معدوم است، چون هیچ تصرفی در مورد خود ندارد بلکه کاملا در اختیار دیگری است مانند چهارپایی که از خود اختیار ندارد و اختیار او به دست کسی دیگر است؛ بنابراین آزاد کردن وی مانند بیرون آوردن او از عدم به وجود می باشد. چون با آزاد شدن، از زیان بردگی رهایی یافته و مالک خود و منافع آن بوده و اختیارش به دست خودش می باشد و به هر ترتیبی که بخواهد با تکیه بر اراده و اختیارش در امور مربوط به زندگی اش در محدوده ی شریعت تصرف می کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/64703